

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoP/12/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413201631
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madaraszová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4413201631.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Sidónie Sládečkovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: M. N., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky a toho času plnoletého: B. N., nar. XX.X.XXXX, bytom O., G. XX, deti rodičov: otec L. N., nar. XX.X.XXXX, bydlisko O. - I. K., V. XX/XXXX, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Magyerka, s.r.o., so sídlom Nové Zámky, M. R. Štefánika 73, IČO: 36 857 751, matka N. N., nar. XX.X.XXXX, bydlisko Z. XXX, o návrhu otca na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností voči maloletým deťom, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7P/28/2013-78 zo dňa 7. októbra 2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa určenia počiatku vyživovacej povinnosti otca na maloletú M. p o t v r d z u j e a v časti, týkajúcej sa výšky zaostaleho výživného a spôsobu jeho zaplatenia, tento rozsudok z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k B. za čas maloletosti z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania z r u š u -
j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zveril v tom čase maloletého B. N., nar. XX.X.XXXX do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov od 29.1.2013 do dovŕšenia jeho plnoletosti bez presného určenia frekvencie striedania. Druhým výrokom určil, že zastupovať a spravovať jeho majetok budú obaja rodičia. Tretím výrokom rozhodol, že počas striedavej osobnej starostlivosti výživné neurčuje. Štvrtým výrokom zveril maloleté dieťa: M. N., nar. XX.X.XXXX do osobnej starostlivosti matke od 29.1.2013 a otcovi uložil povinnosť prispievať na jej výživu vo výške 100,- eur mesačne od 29.1.2013 do právoplatnosti rozsudku vo veci rozvodu manželstva, vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca do rúk matky. Piatym výrokom určil, že zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok budú obaja rodičia. Šiestym výrokom povolil otcovi splácať zročné výživné na maloletú M. N. za obdobie od 29.1.2013 do 30.9.2013 vo výške 809,66 eura v splátkach po 200,- eur spolu s bežným výživným až do vyrovnania, pod stratou výhody splátok, od právoplatnosti rozsudku. Siedmym a ôsmym výrokom upravil stretávanie sa otca s maloletým dieťaťom: M. N., nar. XX.X.XXXX tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý páry týždeň v roku v čase od piatka od 17.00 hodiny do nedele do 17.00 hodiny, ďalej je otec oprávnený stretávať sa s maloletou počas vianočných sviatkov od 26.12. od 14.00 hodiny do 2.1. do 17.00 hodiny, počas letných školských prázdnin od 15.7. od 17.00 hodiny do 31.7. do 17.00 hodiny. Deviatym výrokom určil, že otec je oprávnený maloleté dieťa v určený čas prevziať a po ukončení

stretnutia v určenom čase je povinný maloleté dieťa matke odovzdať. Desiatym výrokom uložil matke povinnosť maloleté dieťa na toto stretnutie pripraviť a v určený čas ho otcovi odovzdať. Napokon jedenástym výrokom rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ust. § 24 ods. 2, 4, § 25 ods. 1,2, § 28 ods. 1,2, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1,2, 3, 4, 5, 6, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, ako aj zisteným skutkovým stavom, na základe čoho mal za preukázané, že maloleté dieťa M. N. a v súčasnej dobe plnoletý B. N. pochádzajú z manželstva rodičov, ktorí nežijú v spoločnej domácnosti od októbra 2012, kedy sa matka spolu s maloletou M. odsťahovala zo spoločnej domácnosti k svojim rodičom a syn B. zostal v starostlivosti otca. Z výpovede účastníkov konania a tiež z výpovede toho času plnoletého B. mal súd preukázané, že B. sa dňa 23.4.2013 presťahoval od otca k matke, u ktorej býval až do dovŕšenia svojej plnoletosti a v súčasnej dobe sa presťahoval späť k otcovi. Okrem toho súd prvého stupňa zistil, že na Okresnom súde Nové Zámky prebieha rozvodové konanie rodičov pod č. k. 11P/305/2012, v ktorom konaní bol dňa 23.04.2013 vyhlásený rozsudok, ktorým súd manželstvo rodičov rozviedol, na čas po rozvode zveril maloleté deti B. N. a M. N. do osobnej starostlivosti navrhovateľky a odporcu zaviazal prispievať na ich výživu na maloletého B. vo výške 120,- eur mesačne a na maloletú M. vo výške 100,- eur mesačne od právoplatnosti rozsudku s tým, že zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok budú obaja rodičia. Zároveň súd upravil stretávanie sa otca s maloletým B. a to neobmedzene po vzájomnej dohode s maloletým a stretávanie sa s maloletou M. na každý párny týždeň v roku v čase od piatka od 17.00 hodiny do nedele do 17.00 hodiny. Súd prvého stupňa majúc za preukázané, že o zverenie do osobnej starostlivosti B. mali záujem obaja rodičia, ohľadne B. rozhodol tak, že ho zveril do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov od podania návrhu otcom až do dovŕšenia jeho plnoletosti. Keďže B. bol približne rovnakú dobu u otca a potom u matky, je podľa názoru súdu prvého stupňa v záujme dieťaťa, aby bol za obdobie pred dovŕšením plnoletosti zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, pretože takto boli najlepšie zabezpečené jeho potreby. Poukázal na to, že v danom prípade nemožno presne určiť kedy v koho starostlivosti B. bol, a preto súd prvého stupňa rozhodol o zverení B. do striedavej starostlivosti oboch rodičov bez presného určenia frekvencie striedania sa, a to od 29.01.2013 do dovŕšenia plnoletosti. V tejto súvislosti súd prvého stupňa vyživovaciu povinnosť voči B. zo strany jeho rodičov neurčil, pretože počas doby, keď bol u otca, mu zabezpečoval starostlivosť otec a počas doby, keď bol u matky, tak mu starostlivosť zabezpečovala matka. Pokiaľ išlo o maloletú M. súd prvého stupňa mal za preukázané, že maloletá sa nachádza v starostlivosti matky, odkedy rodičia nežijú v spoločnej domácnosti. Vzhľadom na to, že otec súhlasil s tým, aby maloletá M. bola zverená do osobnej starostlivosti matky, súd prvého stupňa maloletú M. N., nar. XX.X.XXXX, zveril do osobnej starostlivosti matky od 29.1.2013. Pri určení výšky výživného na maloletú súd prvého stupňa vychádzal z odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa a zo schopností a možností oboch rodičov. Poukázal na to, že maloletá Sofia navštevuje základnú školu a má bežné výdavky primerane svojmu veku. Ohľadne pomerov na strane otca mal za preukázané, že otec má priemerný mesačný čistý príjem 696,19 eura, a preto s prihliadnutím na životné minimum na jednu plnoletú fyzickú osobu podľa zákona o životnom minime v platnom znení, ktoré je vo výške 198,09 eura, je otec schopný prispievať na výživu maloletej M. výživným v sume 100 eur mesačne, ktorú výšku výživného považoval za primeranú. Podľa názoru súdu prvého stupňa otcovi po zaplatení výživného z jeho príjmu zostane ešte dostatok finančných prostriedkov na pokrytie svojej výživy, zaplatenie svojich odôvodnených výdavkov a nebude dotknutá jeho životná úroveň. Súd prvého stupňa preto otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej M. odo dňa 29.01.2013, t.j. od podania návrhu otca, do právoplatnosti rozsudku vo veci rozvodu manželstva, s tým, že výživné je splatné vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca do rúk matky. Zročné výživné na maloletú M. N. za obdobie od 29.1.2013 do 30.9.2013 vo výške 809,66 eura povolil otcovi splácať v splátkach po 200,- eur spolu s bežným výživným až do vyrovnania, pod stratou výhody splátok, od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa upravil styk otca s maloletou M. tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou M. každý párny týždeň v roku v čase od piatka od 17.00 hodiny do nedele do 17.00 hodiny, ako aj počas vianočných sviatkov od 26.12. od 14.00 hodiny do 2.1. do 17.00 hodiny a počas letných školských prázdnin od 15.7. od 17.00 hodiny do 31.7. do 17.00 hodiny

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 146 odsek 1 písmeno a) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože ide o konanie vo veci starostlivosti o maloleté deti, ktoré konanie možno začať i bez návrhu.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal písomne v zákonnej lehote odvolanie otec detí, ktorý navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že v tom čase maloletého B. N., nar. XX.X.XXXX súd zverí do osobnej starostlivosti otcovi a odporkyňa bude povinná prispievať na jeho výživu vo výške 100,- eur mesačne od 29.1.2013 do dovŕšenia jeho plnoletosti, vždy do 15. dňa toho- ktorého mesiaca do rúk otca a zročné výživné na maloletú M. N. za obdobie od 29.1.2013 do 30.9.2012 vo výške 589,66 eura resp. 189,66 eura je otec povinný platiť v splátkach po 20,- eur spolu s bežným výživným až do vyrovnania, pod stratou výhody splátok, od právoplatnosti rozsudku. Namietal, že prvostupňový súd zveril v čom čase maloletého B. N. do striedavej starostlivosti oboch rodičov od 29.1.2013 do dovŕšenia plnoletosti, a to aj napriek tomu, že o striedavej starostlivosti nebola počas konania ani len zmienka, pretože ani otec, ani matka a dokonca v tom čase maloletý, ani raz nespomenuli, že navrhujú, aby bol B. zverený do striedavej starostlivosti. Dodal, že navrhol zveriť v tom čase maloletého B. do jeho osobnej starostlivosti, keďže si to želal samotný B., ktorý s ním býval od odchodu matky zo spoločnej domácnosti, t. j. od októbra 2012 až do 23.4.2013, teda do dňa konania pojednávania o rozvoде, a to z vlastného rozhodnutia, pričom sa sám viackrát vyjadril, že chce bývať s otcom aj po rozvoде. Vzhľadom na to, že matka B. pred pojednávaním rozvoде manželstva zmanipulovala, B. na pojednávaní dňa 23.04.2013 uviedol, že chce bývať po rozvoде manželstva s matkou. V tejto súvislosti nesúhlasil s tým, aby bol B. zverený do striedavej starostlivosti oboch rodičov. Navyše aj kolízny opatrovník na pojednávaní uviedol, že navrhuje v tom čase maloletého B. zveriť do jeho osobnej starostlivosti s tým, že výšku výživného a úpravu styku ponecháva na zväzanie súdu. Ďalej otec nesúhlasil ani so stanovenou výškou zročného výživného vo výške 809,66 eura na maloletú M., pretože matke uhrádzal priebežne výživné na deti, a to 100,- eur dňa 24.09.2013 a dňa 08.08.2013 štyri platby po 30,- eur. Spolu tak uhradil výživné vo výške 220,- eur, čiže zročné výživné nie je vo výške 809,66 eura, ale vo výške 589,66 eura. Otec nesúhlasil ani so stanovenou výškou splátok zročného výživného po 200,- eur mesačne, ktorých výšku považoval za príliš vysokú, pričom dodal, že nie je v jeho silách, možnostiach a schopnostiach uhrádzať mesačne splátky vo výške 200,- eur. Poukázal na to, že nemá až taký príjem, aby dokázal splácať tak vysoké splátky. Z uvedeného dôvodu žiadal stanoviť splátky na zročné výživné maximálne po 20 eur mesačne. Navyše uviedol, že sa sám stará a vyživuje syna B., keďže matka na jeho výživu neprispieva vôbec. Podľa názoru otca súd prvého stupňa mohol o výživnom pre maloletú M. rozhodnúť len za obdobie od 21.5.2013, ktorým dňom podala návrh na určenie výživného na maloletú M. matka do zápisnice na pojednávaní pred súdom prvého stupňa.

Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhla rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Matka tvrdenia otca v odvolaní, že B. zmanipulovala a zastráňovala, považovala za nepravdivé. Uviedla, že B. navrhla, aby sa rozhodol s kým zostane bývať vzhľadom na jeho vek, pričom sa rozhodol, že do času rozvoде chce bývať s otcom. Poukázala na to, že o B. sa riadne starala, telefonovali spolu, syna navštevovala, nosila mu jedlo, finančne ho podporovala. Následne po rozvoде sa B. nastáhoval k nej, avšak v júli odišiel s otcom na dovolenku do Turecka, pričom odvtedy B. žije s otcom. Dodala, že s B. má veľmi dobrý vzťah, riadne sa oňho stará, telefonicky sú v kontakte, navštevujú sa, finančne ho podporuje, zaujíma sa o jeho študijné výsledky a B. rozhodnutie zostať s otcom akceptuje. Ohľadne styku maloletej M. a otca uviedla, že maloletá M. navštevuje otca pravidelne každý páry víkend v roku. V tejto súvislosti matka poukázala na vyšší životný štandard otca, ktorý na maloletú M. a na mesiace čo bol B. u nej, finančne neprispieval, pričom prvýkrát zaplatil výživné dňa 08.08.2013 za mesiace máj, jún, júl, august 2013 po 30,- eur, t.j. dňa 08.08.2013 dostala od otca sumu 120,- eur. Pokiaľ išlo o zročné výživné, súd prvého stupňa podľa názoru matky riadne zistil riadne skutkový stav a správne stanovil jeho výšku.

Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a v tom čase maloletého B. zveriť do osobnej starostlivosti otca a matku zaviazat' prispievať na výživu B. sumou 100,- eur mesačne. Bol toho názoru, že súd prvého stupňa v predmetnej veci vykonal rozsiahle dokazovanie, na základe ktorého bolo preukázané, že B. sa nachádzal do 23.4.2013 v starostlivosti otca a následne do dovŕšenia plnoletosti býval u matky.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), prejednal vec podľa § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania, s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 156 ods. 3 OSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa určenia počiatku vyživovacej povinnosti otca na maloletú M. je

vecne správne, preto podľa § 219 ods. 1 OSP rozsudok v napadnutej časti týkajúcej sa určenia počiatku vyživovacej povinnosti otca na maloletú M. ako vecne správny potvrdil a rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa výšky zaostaleho výživného a spôsobu jeho zaplatenia a napadnutej časti, týkajúcej sa úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k B. za čas maloletosti je potrebné zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f), h) OSP a nadväznosti na to i výrok o trovách konania a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Výroky o zverení maloletej M. do osobnej starostlivosti matky, o výške výživného otca na maloletú M. a o úprave styku otca a maloletej M. nebolo napadnuté odvolaním, preto rozhodnutie súdu prvého stupňa v tejto časti nadobudlo právoplatnosť.

Z odvolania otca je zrejmé, že tento napáda určenie počiatku vyživovacej povinnosti otca na maloletú M., výšku zaostaleho výživného a spôsobu jeho zaplatenia a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k B. za čas maloletosti. T. súd poukazuje na to, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď určil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú M. od 29.01.2013, t.j. od podania návrhu otca na začatie konania. V tomto smere námietku otca v odvolaní, že súd prvého stupňa mal výživné priznať od 21.5.2013, ktorým dňom podala návrh na určenie výživného na maloletú M. matka do zápisnice na pojednávaní pred súdom prvého stupňa, odvolací súd nepovažoval za dôvodnú, pretože v danom prípade nie je rozhodujúce, či návrh bol podaný otcom alebo matkou maloletého dieťaťa, ale rozhodujúcim pre určenie počiatku vyživovacej povinnosti rodiča v danom prípade otca na maloletú M. je začatie konania, ktoré bolo začaté dňom 29.01.2013, kedy bol doručený súdu prvého stupňa návrh otca na úpravu výkonu práv a povinností voči maloletým deťom a návrh na vydanie predbežného opatrenia.

Podľa § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Rozsah preskúmaného práva aj povinnosti odvolacieho súdu je určený rozsahom a dôvodmi odvolania, ktorým sa rozumejú napadnuté výroky rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 212 ods. 1 OSP). Pri rozhodovaní o odvolaní odvolací súd zisťuje aj to, či odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia súdu prvého stupňa je riadne odôvodnené vo vzťahu ku všetkým preskúmaným výrokom daného rozhodnutia. Nedostatok odôvodnenia v podstatných súvislostiach možno vo všeobecnosti posúdiť ako odňatie možnosti účastníka konať pred súdom, a to v tom smere, že v odvolaní nemôže podľa § 205 ods. 1 OSP uviesť a namietat konkrétne nesprávny postup súdu alebo právny názor súdu, ak tento čiastočne alebo úplne absentuje.

Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Účelom odôvodnenia je predovšetkým doložiť správnosť rozhodnutia; zároveň je aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia. Citované ustanovenie § 157 ods. 2 OSP dáva súdom dostatočný návod na to, aké má byť odôvodnenie rozhodnutia. V prípade, ak súd pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupuje uvedeným spôsobom, ktorý záväzne určuje citované ustanovenie, ide o nedostatky odôvodnenia, ktoré zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia

Rozhodujúc o odvolaní otca v časti výšky zaostaleho výživného na maloletú M., spôsobu jeho zaplatenia a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k B. za čas maloletosti odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach nie je preskúmateľný pre nedostatok dôvodov. Takýmto postupom súdu prvého stupňa bola účastníkovi - otcovi, odňatá možnosť konať pred súdom, s ohľadom na právo účastníka podať odvolanie proti rozhodnutiu s náležitosťami uvedenými v ust. § 205 ods. 1 OSP. Ak je rozhodnutie súdu prvého stupňa neodôvodnené, účastník nemá možnosť

vyjadriť sa v odvolaní ku skutočnostiam, ktoré súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia neuviedol. Nedostatok riadneho a náležitého odôvodnenia bráni odvolaciemu súdu vôbec posúdiť jeho správnosť.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa v tomto smere neuviedol na základe čoho dospel k výške ročného výživného na maloletú M. v sume 809,66 eura, a z akých dôkazov vychádzal. Z

uvedeného dôvodu zatiaľ tento záver nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Súd prvého stupňa v tomto smere účastníkov konania riadne nevyočul a z ich výpovedí zatiaľ nie je možné zistiť akou sumou sa otec v rozhodnom období podieľal na zabezpečenie výživy maloletej M., ktorá bývala s matkou. Napokon v rozhodnutí súdu prvého stupňa úplne absentujú dôvody, pre ktoré súd povolil otcovi zročné výživné zaplatiť v splátkach, preto je rozhodnutie aj v tejto časti nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Z rozhodnutia súdu prvého stupňa je zrejmé, že súd zveril v tom čase maloletého B. N., nar. XX.X.XXXX do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov od 29.1.2013 do dovŕšenia jeho plnoletosti bez presného určenia frekvencie striedania, a to i napriek tomu, že ani jeden z rodičov v konaní pred súdom prvého stupňa nenavrhol zverenie B. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov do dovŕšenia jeho plnoletosti. Iba skutočnosť, že v tom čase maloletý B. sa od októbra 2012, kedy sa matka spolu s maloletou M. odsťahovala zo spoločnej domácnosti k svojim rodičom a syn B. zostal v starostlivosti otca, pričom dňa 23.4.2013 sa presťahoval od otca k matke, u ktorej býval až do dovŕšenia svojej plnoletosti, nemožno považovať za prejav vôle rodičov v tom smere, aby bol v tom čase maloletý B. zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Odvolací súd poukazuje na to, že v čase začatia konania maloletý B. v priebehu prvostupňového konania nadobudol dňa 14.06.2013 plnoletosť, a preto súd prvého stupňa mal rozhodnúť už iba o formálnom zverení B. do osobnej starostlivosti jedného z rodičov do dovŕšenia jeho plnoletosti a skúmať, ktorý z rodičov a v akom rozsahu plnil vyživovaciu povinnosť voči B. a v nadväznosti na to rozhodnúť o vyživovacej povinnosti voči B. za čas maloletosti.

Vzhľadom k vyššie uvedeným dôvodom odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa určenia počiatku vyživovacej povinnosti otca na maloletú M. ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil a v časti, týkajúcej sa výšky zaostalého výživného a spôsobu jeho zaplatenia a v napadnutej časti, týkajúcej sa úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k B. za čas maloletosti a v nadväznosti na to i vo výroku o trovách konania podľa § 221 ods. 1 písm. f), h) OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP). V ďalšom konaní sa súd prvého stupňa bude zaoberať vecou vo vyššie naznačenom smere, ako aj argumentmi uvedenými otcom v odvolaní, opätovne rozhodne o výške zaostalého výživného na maloletú M. a spôsobe jeho zaplatenia. Rovnako rozhodne o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k B. za čas maloletosti tak, že zverí B. do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, pričom bude skúmať, či a v akom rozsahu si rodičia plnili vyživovaciu povinnosť voči B.. V tomto smere rodičov opätovne podrobne vypočuje a v prípade ak dospeje k záveru, že rodičia si vyživovaciu povinnosť voči B. do času jeho plnoletosti plnili každý v rozsahu svojich možností a schopností, rozhodne, že výživné na B. do dovŕšenia jeho plnoletosti sa neurčuje. Svoje rozhodnutie riadne odôvodní tak, aby toto rozhodnutie spĺňalo všetky

náležitosti súdneho rozhodnutia v zmysle ust. § 157 ods. 2 OSP.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.